

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562

วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ : การพัฒนาระบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย		/	- บทคัดย่อภาษาไทยมีความชัดเจน สั้นกระชับ และให้ข้อมูลครบถ้วน
2. Abstract		/	- Abstract มีความชัดเจน สั้นกระชับ และให้ข้อมูลครบถ้วน
3. บทนำ		/	- บทนำมีความน่าสนใจ และมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	/		
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	/		
6. วิธีดำเนินการวิจัย	/		
7. ผลการวิจัย	/		- ผลการวิจัยมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
8. สรุปผลการวิจัย	/		
9. อภิปรายผล	/		
10. ข้อเสนอแนะ	/		
11. เอกสารอ้างอิง	/		
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	/		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)			- ค่า $\alpha = .05$

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิต คณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1)สำรวจความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต 2)เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต 3)เพื่อทำนายปัจจัยสนับสนุนที่มีส่งผลกระทบต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise Selection ผลการศึกษา 1)ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2)ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1)ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ด้านตัวผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านวิธีการสอน ด้านครอบครัว และด้านการวัดและประเมินผลกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตมีความสัมพันธ์ทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2)ปัจจัยสนับสนุน ด้านตัวผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านวิธีการสอนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .647 สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 41.8 และความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .312

คำสำคัญ: ความสามารถ, การพัฒนาทักษะ, ภาษาจีน

✓ ทบทวน
นางสาว...

จัดพิมพ์
จัดพิมพ์

Factors Affecting Students' Abilities to Develop their Chinese
Language Skills College of Hospitality Industry Management,
RattanaBundit University

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1) survey students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University focusing on their abilities to develop their Chinese language skills; 2) to identify the relationship among contributing factors that promote the development of the Chinese language skills of students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University; and 3) to predict the factors that will promote the development of the Chinese language skills of students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University.

A total of 270 research samples took part in responding to questionnaires which was the research tool employed in this study. The statistics used to analyze the data included mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis by using stepwise selection.

The survey results reveal that 1) overall, the factors that promote the development of the Chinese language skills of students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University are at a high level and 2) overall, the abilities of students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University to develop their Chinese language skills are at a high level.

The hypothesis tests reveal that 1) the supporting factors include the learners, the instructors, the educational institution, the pedagogic approach, family members, and the assessment and evaluation methods used along with the promotion of the development of the Chinese language skills of students studying at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University – all these factors have a statistical significance of .01; and 2) the contributing factor in terms of the learners the instructors and the pedagogic approach have an effect on the students studying the Chinese language at the College of Hospitality Industry Management, RattanaBundit University in terms of their abilities to develop their skills with a statistical significance of .05. The alpha coefficient multiple regression is .647. The R value is .418. Lastly, the standard error of estimate is .312.

Keywords: capabilities, skills development, Chinese language

บทนำ

สังคมแห่งการเรียนรู้การเสริมสร้างภูมิปัญญาของสังคมไทย และความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาตินั้นได้ส่งผลให้หลายๆ มหาวิทยาลัยมีการทบทวนบทบาทแนวทางการจัดการศึกษาของตนด้วยเป้าหมายเพื่อสร้างและพัฒนากำลังคนที่มีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศให้ก้าวสู่ศตวรรษใหม่อย่างมั่นคง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, 1) ในยุคการที่ใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร และส่งเสริมความเข้าใจอันดีในวัฒนธรรมของแต่ละชนชาตินั้นๆ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจึงเป็นส่วนสำคัญของการศึกษา เนื่องด้วยสารสนเทศที่ล้นหลามเข้ามาส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร และสามารถเลือกสรรสารสนเทศมาใช้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ของตนในบริบทของโลกได้อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญยิ่งประเทศไทยได้มีการสื่อสารภาษาจีนมาอย่างยาวนาน และเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเมื่อรัฐบาลประกาศให้ภาษาจีนมีสถานะเทียบเท่ากับภาษาต่างประเทศภาษาอื่นๆ แต่การเรียนการสอนนั้นก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรวิชาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเริ่มต้นเมื่อ พ.ศ. 2515 ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันภาษาจีนถือเป็นภาษาที่มีผู้ใช้สื่อสารมากที่สุดในโลกด้วยประชากรของสาธารณรัฐประชาชนจีนมีมากกว่า 1,300 ล้านคน และมีผู้ใช้ในการค้าการลงทุนกับประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในอนาคตว่าถนนสายเศรษฐกิจจะหว่างจีนและไทยจะเชื่อมโยงต่อกันอย่างสมบูรณ์ด้วยความสัมพันธ์อย่างยาวนาน

ปัจจุบันบทบาทของภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีการใช้สื่อสารในประเทศไทยและประชาคมโลก โดยมีประชากรกว่าพันสิบล้านคนที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ อีกทั้งยังเป็นภาษาทางการเป็นที่ยอมรับขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้นการเรียนรูภาษาจีนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และถือเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยจึงมีการตื่นตัวในเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกขณะโดยได้ตระหนักถึงหลักการสอนภาษาที่ดีอันประกอบด้วย การสอนให้เกิดการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้มีพอสมควร การใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก และการสอนยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น การพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนเกิดทักษะ 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ดังคำกล่าวของ Lv Shuxiang (อ้างถึงใน Liu Xun, 2012, P. 19) กล่าวว่า การเรียนภาษาไม่ใช่การเรียนเพื่อให้ได้ความรู้ในภาคทฤษฎี แต่เป็นการเรียนเพื่อให้ได้ทักษะเชิงปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงมากที่สุดคือ ผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้อย่างไรให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนและสามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้

การที่ผู้เรียนจะเข้าใจภาษาได้อย่างลึกซึ้งนั้น ผู้เรียนต้องเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ ด้วย เนื่องจากภาษาถือเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารก่อนที่จะเกิดความชำนาญในทักษะแต่ละด้านต่างๆ ผู้เรียนอาจจะต้องมีปัจจัยการส่งเสริมสนับสนุนในหลายๆ ด้านให้ผู้เรียนนั้นเกิดทักษะในการใช้ภาษาจีน ได้แก่ ด้านตัวผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านวิธีการสอน ด้านครอบครัว และด้านการวัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ภาษาจีน จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาภาษาจีนลงในหลักสูตรปริญญาตรี ทั้งนี้การปรับรายวิชาภาษาต่างประเทศที่สองเข้ากับการศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในการพัฒนาผลผลิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคม จากปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน และการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงทางการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาสู่ระดับอุดมศึกษาให้เกิดการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ดุษฎีบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
ทบทวน ๒๗

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. สำรวจความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
3. เพื่อทำนายปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ด้านตัวผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านวิธีการสอน ด้านครอบครัว และด้านการวัดและประเมินผลกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตมีความสัมพันธ์ทิศทางบวก
2. ตัวแปรปัจจัยสนับสนุนอย่างน้อย 1 ตัวแปร ประกอบด้วย ด้านตัวผู้เรียน (X_1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านสถานศึกษา (X_3) ด้านวิธีการสอน (X_4) ด้านครอบครัว (X_5) และด้านการวัดและประเมินผล (X_6) ที่สามารถร่วมทำนายส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต (Y)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตที่เคยเรียนรายวิชาภาษาจีนและกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 825 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตที่เคยเรียนรายวิชาภาษาจีนและกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วยนิสิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจด้านการบิน สาขาการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว และสาขาการจัดการโรงแรม ซึ่งผู้วิจัย ได้คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamané' (อ้างถึงใน สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์, 2544, หน้า 98) ที่ระดับความเชื่อมั่น (confidence level) ไว้ที่ 95% ($\alpha = 0.05$) ได้จำนวนขนาดตัวอย่าง 270 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 สรุปรวข้อมูล จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size) ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างที่น่าเชื่อถือได้

ขั้นที่ 2 แบ่งประชากรทั้งหมดจำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัดให้เป็นชั้นภูมิ จากนั้นผู้วิจัยจึงคำนวณหาขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ (n_h) ตามแบบเป็นสัดส่วนโดยตรง (proportional allocation) จากประชากรของแต่ละชั้นภูมิ (N_h)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตในปีการศึกษา 2561 ตามสาขาวิชาที่สังกัด

สาขาวิชาที่สังกัด	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
การจัดการธุรกิจด้านการบิน	280	92
การจัดการธุรกิจการท่องเที่ยว	295	96
การจัดการโรงแรม	250	82
รวม	825	270

ขั้นที่ 3 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พอดีตามสาขาวิชาที่สังกัด จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่าง จากบัญชีรายชื่อรหัสประจำตัวของนิสิตในแต่ละสาขาวิชาที่สังกัดตามจำนวนสัดส่วน โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต สร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ฉบับ โดยผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นแบบสำรวจ (checklist) และแบบประเมินค่า (rating scale) โดยใช้วิธีของ Likert แบ่งออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 ปัจจัยสนับสนุนในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตน ส่วนที่ 3 ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตด้านต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามครั้งนี้

2) นำแบบสอบถามการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 52 ข้อ ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาใช้ดัชนี IOC (index of concordance) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ มีความสอดคล้องตามโครงสร้างเนื้อหาของวัตถุประสงค์ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง .67-1.00 ได้ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 47 ข้อ ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 40 ชุด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยการหาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (item-total correlation) มีค่าอำนาจจำแนก .41-.81 หาค่าความเชื่อถือมั่น (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) ของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .957

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตไปทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 280 ชุด ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบความถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 92.1

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามแบบ (checklist) ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยหาค่าการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ และแบบสอบถามแบบประเมินค่า (rating scale) โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธี Stepwise Selection ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y
X1	1	.593**	.484**	.798**	.727**	.772**	.605**

X2	1	.595**	.505**	.538**	.475**	.482**
X3		1	.432**	.508**	.426**	.395**
X4			1	.676**	.683**	.571**
X5				1	.617**	.491**
X6					1	.422**
Y						1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ด้านตัวผู้เรียน (X_1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านสถานศึกษา (X_3) ด้านวิธีการสอน (X_4) ด้านครอบครัว (X_5) และด้านการวัดและประเมินผล (X_6) กับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตมีความสัมพันธ์ทิศทางบวก (Y) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .422 ถึง .605 มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ทั้งหมด

สมมติฐานที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุคูณปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ตัวแปรพยากรณ์	B	Std.Error	Beta	t	Sig
Constant	.353	.160		2.201*	.028
ด้านตัวผู้เรียน (X_1)	.562	.071	.510	7.874*	.000
ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2)	.326	.049	.353	6.665*	.000
ด้านวิธีการสอน (X_4)	-.212	.061	-.220	-3.453*	.001
ด้านการวัดและประเมินผล (X_6)	.151	.051	.144	2.972*	.003
R = .647 R ² = .418 R ² adj = .409 S.E _{EST} = .312 Durbin-Watson = 1.591					

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ประกอบด้วย ด้านตัวผู้เรียน (X_1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านวิธีการสอน (X_4) และด้านการวัดและประเมินผล (X_6) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .647 สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 41.8 และมีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .312 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปความสัมพันธ์แบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{Y} = 1.869 + .291X_1 + .133X_2 + .170X_4 - .114X_6$$

$$Z' = .416X_1 + .182X_2 + .258X_4 - .161X_6$$

สรุปผลและอภิปรายผล

1. ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากนิสิตมีความเชื่อมั่นที่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้กับชาวต่างชาติ โดยสถาบันศึกษามีการสนับสนุนวัสดุ ครุภัณฑ์ในการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอสามารถทำให้นิสิตเกิดทักษะการใช้ภาษาสื่อสาร รวมทั้งอาจารย์มีความตรงต่อเวลาในการเรียนการสอน สามารถอธิบาย สาธิต และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย นำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และอีกทั้งครอบครัวมีการสนับสนุนให้เรียนพิเศษภาษาจีนอยู่เสมอ
2. ความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนิสิตมีทักษะสามารถฟังการสนทนาวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้วยภาษาจีนตัดสินคุณค่าเรื่องที่ฟัง รวมถึงสามารถเขียนสเกดคำในภาษาจีนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และสามารถใช้ภาษาจีนในการอธิบายเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ พอสังเขปได้และสอดคล้องกับ หวง เจียว หวู่ (Huang Xiao Hua, 1985, หน้า 167-168) ศึกษาถึง กลวิธีการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการเรียนรู้โดยทั่วไปเทคนิคเฉพาะที่นักศึกษาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนและการประเมินการใช้กลวิธีการเรียนของนักศึกษาเอง พบว่า กลวิธีการเรียนภาษามีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการพูดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตมีความสัมพันธ์กันทางบวก เนื่องจากนิสิตมีความเชื่อมั่นที่สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้และนิสิตมีการทบทวนความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาจีนอย่างสม่ำเสมออีกทั้งยังมีการค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อการเรียนรู้ภาษาจีนอยู่เสมอจึงสามารถพูดสื่อสารภาษาจีนในการสื่อสารกับผู้อื่นได้และสามารถฟังการสนทนาด้วยภาษาจีนโดยตัดสินคุณค่าเรื่องที่ฟังสามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยใช้ภาษาจีนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และนรินทร์ สังข์รักษา (2558) พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวครูผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ด้านตัวผู้เรียน (X_1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านวิธีการสอน (X_4) และด้านการวัดและ

ประเมินผล (X_c) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .647 สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 41.8 และมีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .312 เนื่องจากนิสิตมีความเชื่อมั่นสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้โดยมหาวิทยาลัยได้มีการสนับสนุนในส่วนของวัสดุ ครุภัณฑ์ในการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอในการกระบวนการเรียนการสอนในส่วนอาจารย์มีการอธิบายเนื้อหาสาธิตและใช้สื่อการสอนหลากหลาย และอีกทั้งอาจารย์ได้นำผลการวัดประเมินมาปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพทำให้นิสิตเกิดความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจีนได้อีกมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และนรินทร์ สังข์รักษา (2558) พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์แบบพหุคูณกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรส่งเสริมให้นิสิตสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เน้นการทบทวนความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ และอาจารย์ควรมีการอธิบาย รวมทั้งสาธิตและใช้สื่อการสอนให้หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาจีนของนิสิต
2. มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนิสิต และส่งเสริมให้นิสิตมีโอกาสใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเพิ่มทักษะความสามารถการพูดสื่อสารภาษาจีนกับผู้อื่นได้ให้อยู่ในระดับดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาจีนของนิสิตเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ทักษะทางภาษาจีนในด้านอื่นๆ ของนักศึกษา เช่น ทักษะทางด้านการอ่านหรือทักษะทางด้านการเขียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และนรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, 8(2), 493.
- สมบุรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตาม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2561, สืบค้นจาก http://www.qa.kmutnb.ac.th/qa_knowledge/edu/edreformudom.pdf.

Huang-Xiao-Hua. 1985. "Chinese EFL Students' Learning Strategies for Communication" TESOL Quarterly, 19(1), 167-168.

Liu Xun. "Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language," Beijing Language University Press, 2012.